

Không Thích Chuyện Chính Trị

Nguyễn Sang

Có người, khi nghe đề cập đến những vấn đề liên quan tới Việt Nam, nhất là những chuyện xấu xa của chế độ Cộng Sản, thường giãy nảy lên mà rằng: "Tôi không thích nói chuyện chính trị". Cũng có người, khi thấy đồng hương đi biểu tình chống Cộng, thường bĩu môi: "Tôi không thích những người làm chuyện chính trị".

Thưa bạn! Nếu tôi bảo: "Chính suy nghĩ đó đã nhuộm đỏ miền Nam, và cũng chính phát biểu đó, đã chằng những nuôi dưỡng chế độ CS, mà còn tạo điều kiện cho CS thò cánh tay ra hải ngoại, quấy phá Cộng đồng người Việt tỵ nạn". Chắc chắn bạn sẽ không bao giờ tin tôi, chưa nói là bạn sẽ trút lên đầu tôi những lời lẽ không đẹp, bản thủ nhất, có khi không chữ nghĩa tìm thấy trong từ điển.

Này nhé! Bạn theo tôi một thoáng trở về quá khứ. Bạn phải đồng ý với tôi một điều. Miền Nam được Thế giới Tự Do - đứng đầu là Mỹ - chọn làm tiền đồn chống Cộng, ngăn chặn hiểm họa CS đang bành trướng khắp vùng Đông Nam Á. Đó là cuộc chiến tranh "ý thức hệ". Phía Miền Bắc, CS lấy chính trị làm đầu (Đảng lãnh đạo), và tuân theo sách lược chính trị của CS Quốc Tế. Trong Nam, "ý thức Quốc gia", chỉ là một ý niệm trừu tượng, không có lý luận khoa học, không được hệ thống hoá, không thể đương đầu nổi với lý thuyết "CS". Đệ Nhất Cộng Hoà đã nghĩ ra đối sách, với học thuyết "nhân vị", tiếc rằng chưa hoàn chỉnh và không đủ sức thuyết phục nhân dân, trong công cuộc đấu tranh chính trị với CS.

Miền Bắc có Liên Xô và Trung cộng hỗ trợ đắc lực trên mọi phương diện, vì có chung lý tưởng Quốc tế vô sản. Miền Nam, Mỹ hỗ trợ về quân sự là chính. Về chiến tranh chính trị, phải nhờ Đài Loan cố vấn. Thực chất, có lý thuyết, mà không có phương tiện thực hành, có cũng như không. Nước Mỹ là một nước "Tự bản", chuyện đối kháng với Cộng Sản, là chuyện đương nhiên. Chính phủ Mỹ, không cần đến Chiến tranh Chính trị, để tranh thủ nhân dân. Họ chỉ có "Tâm lý chiến", mục đích phục vụ và nâng cao tinh thần, sức chiến đấu của binh sĩ. Mỹ đem mô hình của mình đến miền Nam và chỉ yểm trợ cho Tâm Lý Chiến. Hoàn toàn không quan tâm đến chính trị và cũng chẳng cung cấp bất cứ phương tiện nào để đấu tranh chính trị.

Điều dễ nhận thấy nhất là trong tổ chức Quân Đội: CS Bắc Việt đặt chính trị trên cả tác chiến. Chính Ủy có quyền uy tối thượng. Trong khi đó, Quân đội miền Nam đặt chính trị vào nhiệm vụ thứ yếu, là phó, là Ban 5, không chút thực quyền. Kết quả Bạn thấy đó, miền Nam thất thủ tại chính trường Mỹ. Người dân Mỹ chỉ thấy ảnh tướng Loan bắn vào đầu một tên Cộng Sản, mà không thấy hàng vạn nhân dân Miền Nam chết thê thảm vì Việt Cộng bằng mọi hình thức: đấu tố, đập mô, phá cầu, đặt mìn, pháo kích bừa bãi. tấn công... Nhân dân Mỹ chỉ biết vụ Mỹ Lai, mà không hề biết Huế với những mỏ chôn tập thể Tết Mậu Thân. Người dân Mỹ chỉ biết cái gọi là Mặt trận giải phóng miền Nam, chứ không hề thấy hàng hàng lớp lớp những sư đoàn chính qui Bắc Việt xâm nhập miền Nam ... Thưa bạn. Phải chúng ta thua vì chính trị không bạn?

Bây giờ, trở lại thực tại bạn nhé! Xin nhắc một điều. VN là một nước Xã Hội Chủ Nghĩa (xác định đi theo một Chủ nghĩa là khẳng định đường lối chính trị đó bạn!), do Đảng lãnh đạo (Đảng không là tổ chức chính trị thì là gì, hờ bạn?. Điều 4 Hiến Pháp của họ có ghi rõ, bạn có thể tham khảo thêm). Hỏi Bạn một câu : Nếu Bạn hợp tác với VNCS, có phải bạn chấp nhận những điều nêu trên không? Nhắc thêm cho bạn một chi tiết, CS có khẩu hiệu: "Yêu nước là yêu Xã Hội Chủ Nghĩa". Họ gài bạn đấy!

Họ kêu gọi lòng yêu nước của Bạn, dụ dỗ Bạn hợp tác và cuối cùng gán cho Bạn cái lập trường chính trị, Bạn không muốn cũng không được. Nếu Bạn cố cãi chày cãi cối, là Bạn chỉ đem tài năng và chất xám phục vụ Tổ quốc, chứ không màng chính trị, tôi nhắc Bạn nhớ câu: "Hồng hơn Chuyên". Cộng sản đặt nặng chính trị hơn chuyên môn, bạn ạ!

(NY6-Feb.2)-HIS FAMILY KILLED WHILE HE LED TROOPS--South Vietnamese military officer carries his dead child from his home. The officer's family was executed by the Viet Cong during the night when they overtook his home in a military compound in a northern suburb of Saigon. He was out leading his troops in Saigon street fighting. (AP Wirephoto) (See AP Wire Story by Robert Tucker) (ads50606pw)1968

Vấn chưa tin ư? Bạn cứ phạm tội hình sự đi, Bạn sẽ được xét xử tại Tòa án, và có ngày về. Còn nếu Bạn dính dấp đến chính trị, đoan chắc Bạn sẽ bị "cải tạo" trong tù, vô hạn định. Có lần, nếu Bạn có theo dõi thời sự, chắc Bạn biết sự kiện một chiếc tàu y tế bị cấm nhập bến ở VN? Ngay cả hoạt động chuyên môn phục vụ nhân đạo cũng phải chào thua "phục vụ chính trị".

Cũng chả cần bạn cộng tác, tiếp tay với họ, bạn chỉ làm thính, làm ngơ trước các hoạt động của họ; Bạn đã đồng loà và tự bày tỏ lập trường thân Cộng rồi. Đôi khi những hành động tưởng như vô tình, làm theo "feeling" của mình. Bạn lại gây ảnh hưởng tai hại cho người khác trong công cuộc chống Cộng. Cái đó gọi là "thiếu ý thức chính trị", là "vô tình hại bạn", là "đâm sau lưng chiến sĩ".

Có hai sự kiện "nhảy cảm" mà cộng đồng người Việt hải ngoại vô cùng "bức xúc" (xin lỗi vì dùng chữ của CS). Sự kiện thứ nhất là "các nghệ sĩ VN qua". Sự kiện thứ hai là "các nhà tù thiện về". Nửa ý kiến ủng hộ, nửa chống đối.. Có quá nhiều phân tích về hai sự kiện này, ở đây, tôi chỉ nhìn qua khía cạnh chính trị.

Bạn ái mộ một nghệ sĩ, tặng hoa, chụp ảnh lưu niệm. Bạn nghĩ sao, nếu bức ảnh đó được guồng máy tuyên truyền khổng lồ của Cộng Sản minh họa trong chiến dịch lừa dối nhân dân, rằng thì là: "Việt kiều niềm nở đón tiếp các nghệ sĩ từ trong nước qua, trong tinh thần Hoà Hợp Hoà Giải Dân Tộc"? Bạn vô tình làm hại các cá nhân và tổ chức đối kháng rồi bạn biết không? Một hành động nhỏ và "mua vui trong chốc lát" của Bạn đã gây tác hại lớn và lâu dài. Tuy nhiên, nếu có ý thức chính trị, chỉ cần Buổi văn nghệ đó, có nền là cờ vàng của chúng ta, ta có thể hoá giải được mọi âm mưu thâm độc của CS, tha hồ bạn chụp hàng nghìn tấm ảnh lưu niệm mà không bị ai lợi dụng và cũng không hại ai cả.

Vấn đề thứ hai là công tác từ thiện tại VN, tôi không chống đối, dù thâm tâm tôi vẫn nghĩ, tại sao lại phải giúp nhà nước CS, lo chuyện an sinh xã hội, để họ tham nhũng, để họ làm giàu, để họ củng cố phương tiện tuyên truyền thù tay đánh phá cộng đồng (như các chương trình Duyên Dáng VN tiêu pha hàng triệu đô la, chương trình vệ tinh truyền hình VTV4...). Tôi cũng suy nghĩ, thật sự ở VN không chỉ có các nhóm người được giúp đỡ là bất hạnh, mà hầu như - trừ Đảng ra - toàn dân đều bất hạnh và cần được giúp đỡ. Nhưng thôi, tôi nhìn sự kiện trên đây, qua góc độ ý thức chính trị. Giả dụ mà các cơ quan từ thiện này treo được tấm bảng: "Tổ chức này của Việt kiều... tặng", cho mọi người cùng thấy và cùng hiểu là chính Việt kiều chứ không phải Việt Cộng giúp đỡ họ, thì hay biết mấy. Nếu không làm vậy, việc từ thiện sẽ bị Cộng Sản lợi dụng và tuyên truyền lếu láo: "Đảng đã vận động được khúc ruột xa nghìn dặm về giúp Đảng, giúp dân". Cướp công, cướp của là nghề của họ. Bạn chịu khó lật lại trang sử của Đảng, Bạn sẽ thấy họ rất thành công trong việc cướp công kháng chiến, cướp chính quyền, và năm 75 họ cướp cả miền Nam. "Cứu cánh biện minh cho phương tiện" là kim chỉ nam cho họ, từ lời nói đến việc làm, họ dùng mọi phương cách dù tà đạo, xảo trá, gian ác và dã man đến đâu... miễn sao đạt được thắng lợi, đạt được mục đích yêu cầu của họ. Câu nói của Cựu Tổng Thống Thiệu: "Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn kỹ những gì CS làm", chỉ phản ánh một khía cạnh đối trá, chưa nói hết bản chất của CS là ác độc và tàn nhẫn.

Thưa Bạn. Nếu bạn qua Mỹ vì lý do kinh tế, tôi chúc bạn đạt được giấc mơ của Bạn. Dĩ nhiên, muốn thành công trên đất Mỹ, bạn phải hòa nhập vào xã hội Mỹ. Người Mỹ rất thích làm việc thiện nguyện. Họ khuyến khích, tạo điều kiện cho mọi người làm chuyện thiện nguyện, ngoài mục đích san sẻ bớt gánh nặng cho Chính

Phủ, nó còn mang giá trị đạo đức, khi quan tâm đến tha nhân. Tôi tin chắc Bạn sẽ tiếp thu được đức tính này của người Mỹ. Cho dù Bạn không thích chính trị. Cho dù Bạn không thích nhận mình là người Việt. Bạn cũng có thể thể hiện việc thiện nguyện cho một cộng đồng ty nạn khốn khổ, tuy sống an bình nơi miền đất hứa, mà lòng vẫn canh cánh về đồng bào và quê hương nghìn trùng xa cách.

Chuyện thiện nguyện rất đơn giản. "Minh không giúp ích gì cho cộng đồng, thì cũng không làm gì phương hại cho cộng đồng, không làm đồng hương phiền lòng, nản lòng". Bạn không thích chuyện chính trị, mà phê phán ý thức chính trị của người khác, mặc nhiên, bạn đã đứng vào phe chính trị đối nghịch. Bạn hãy làm một chuyện thiện nguyện trên bình diện tinh thần là "giữ im lặng" trước công cuộc chống Cộng của người khác. Bạn đã không ủng hộ thì cũng xin đừng biểu tỏ thái độ hoặc ngôn ngữ chống báng. Được vậy, bạn gián tiếp giúp đỡ thiện nguyện cho cộng đồng rồi đó! Thực ra, nếu Bạn qua đây theo diện ty nạn chính trị một cách trực tiếp, hay chính trị, gắn liền vào cuộc đời của người ty nạn chính trị. Cho dù bạn muốn nhận hay không muốn nhận. Lại nữa, nếu bạn là một "con người" đúng nghĩa, Bạn phải mang trong người bổn phận và trách nhiệm với vợ...v.v.. Là một thành viên của cộng đồng, bạn không thể trốn tránh bổn phận và trách nhiệm trước Cộng Đồng. Xa hơn nữa, là một người dân, Bạn phải có bổn phận với dân tộc và nghĩa vụ với quốc gia.

Chúng ta đang sống trong một xứ sở Tự Do. Bạn có quyền tự do "không thích chính trị". Tôi xoá bỏ tư tưởng không tốt trong đầu, khi cho rằng Bạn không thích chuyện chính trị chỉ vì Bạn sợ đường về quê hương của Bạn gặp trở ngại với CS. Tôi nghĩ đơn thuần, chỉ vì Bạn muốn ung dung tự tại, thụ hưởng thành quả mà bạn đạt được trên đất khách quê người. Tôi cũng chẳng có ý nghĩ là bạn phải có bổn phận và trách nhiệm gì với cộng đồng. Tôi chỉ xin Bạn làm thêm một việc thiện nguyện thứ hai, cụ thể là xa lánh các văn hoá phẩm độc hại của CS, các cơ sở giao du với CS, các cửa hàng, chợ búa bán hàng CS. Bảo đảm trăm phần trăm với Bạn, không có cái gì liên hệ với CS mà không mang chất chính trị trong đó. Lấy một ví dụ nhỏ thật nhỏ, trong các phim truyện VN, thế nào bạn cũng có dịp nhìn lá cờ máu, nhìn hình tượng "áo" ông công an thật dễ thương dễ mến!... Chính trị chỗ đó, đó bạn !

Bạn không thích chính trị, tốt nhất là đừng xem, đừng thưởng thức, đừng tiêu thụ, đừng phổ biến những gì dính dấp với CS. Được vậy, Bạn mới công tâm, mới "fair" với tôn chỉ "không thích chính trị" của bạn. Chắc là việc này không khó và cũng chẳng ảnh hưởng gì không tốt đến cá nhân bạn, phải không bạn? Chân thành cảm ơn Bạn chịu khó đọc những dòng này.

Chào Bạn..

Nguyễn Sang